

عنوان مقاله:

غایت باوری و سرشت قدسی دولت متعالیه

محل انتشار:

فصلنامه سیاست متعالیه، دوره 9، شماره 34 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

مجتبی جاذبی - دانشجوی دکتری، گروه علوم سیاسی، دانشگاه باقرالعلوم (ع)، قم، ایران

مهدی مشکی - استادیار، گروه فلسفه، موسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی، قم، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی سرشت قدسی دولت متعالیه با تکیه بر غایت باوری است. روش پژوهش توصیفی-تحلیلی بوده و نتایج نشان داد که سرشت قدسی دولت متعالیه مرهون رویکرد غایت باورانه در حوزه مبانی و مسائل دولت متعالیه است. مبانی متافیزیکی متعالیه بنیادی ترین شاخص سرشت قدسی این دولت می باشد. تتبع در مبانی هستی شناختی، معرفت شناختی و انسان شناختی متعالیه مبین آن است که عنایت به «غایت» از استلزامات عام و کلی این مبانی است. در هستی شناسی متعالیه، وجود به سان یک نظام واحد که علی رغم تکرر عددی، برخوردار از غایتی واحد است، دیده می شود. دولت متعالیه در فرایند تصمیم گیری و تعیین خط مشی های خود در تضاد یا غفلت نسبت به این غایات اقدام نمی کند، بلکه مشیت سیاسی خود را در طول و تداوم مشیت خالق هستی قرار می دهد. مسائل دولت متعالیه با تغذیه نظری از رویکرد غایت باورانه مبانی متافیزیکی متعالیه با محوریت دو پرسش «چه کسی حکومت کند؟» و «چگونه حکومت شود؟»، پاسخ داده می شوند. در پاسخ به پرسش چه کسی حکومت کند، بر ضرورت حاکمیت ولی الهی که برخوردار از کمالات اخلاقی و معنوی باشد، تاکید می شود. در حوزه ساختارها نیز دولت متعالیه می کوشد متناظر با نظام احسن خلقت در حوزه حکمت نظری، بهترین نظام سیاسی-اجتماعی را در جهت تکامل نفوس مردم و تحصیل کمال و غایات متعالیه ایجاد کند.

کلمات کلیدی:

غایت باوری، سرشت قدسی، دولت متعالیه، مبانی هستی شناختی، مبانی انسان شناختی، مبانی معرفت شناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1399679>

